

COLUMN 23 november 2024 – Mantelzorg

Langdurige en intensieve hulp aan een hulpbehoevende door iemands directe omgeving, noemen we mantelzorg. Doorgaans doe je dit uit liefde voor een persoon, maar sinds het Rijk in 2015 haar handen van de WMO en de Jeugdzorg af heeft getrokken en het over de schutting van gemeenten heeft gegooid, is het een noodzakelijke ondersteuning en soms ook van levensbelang voor de allerzwaksten in onze stad.

Wat er in 2015 gebeurde was 'weglopen van verantwoordelijkheden' met daarbij een ongekende bezuinigingsmaatregel. Een bezuiniging van 1,5 miljard, voornamelijk op de Zorg voor de generatie die Nederland na de oorlog heeft opgebouwd en een bezuiniging van 450 miljoen op de zorg die de jeugd nodig heeft. De jeugd die onze toekomst is, die straks weer voor ons moet gaan zorgen.

Mantelzorgers hebben veel zorgtaken op zich genomen. Vrijwel alle partijen hebben tijdens de afgelopen verkiezingen warme woorden gesproken, dat het anders moet in de zorg.

Je zou er zó intrappen en veel mensen hebben dit ook gedaan. Zelfs in het regeerprogramma stelde het kabinet dat belangrijke ambities, zoals een gezond opgroeiende jeugd, een fitter en sportiever Nederland en het voorkomen van ziekten - ook als het financieel even tegenzit- een belangrijk deel van het beleid zal blijven bepalen.

Echt, het leek wel een Kerstfilm toen ze dit verklaarden. Tranen in mijn ogen, kippenvet. De Hemel ging open, midden in de Winternacht.

We kwamen dan ook van een koude kermis thuis toen de Miljoenennota, zeg maar de financiële vertaling van dat Regeerprogramma, werd vertoond.

Verkiezingsfolders zijn altijd lovend maar de ware bedoeling van een politieke partij merk je pas bij de financiële paragraaf. En vele kiezers hadden het kunnen weten. Want van de huidige regeringspartijen had alléén de VVD hun verkiezingsprogramma laten doorberekenen door het Centraal Planbureau. Daarin was toen al een bezuiniging op de Zorg te lezen.

Andere regeringspartijen, PVV, BBB en de moraalridders van de NSC waren zo laf om hun programma niet door te laten rekenen. Creëer chaos en beloof orde. Of zoals de PVV: creëer een volks-hetze tegen de Eigen Bijdrage in de Zorg en beloof het af te schaffen.

Nou ben ik goed gelovig. Als ik 15 minuten een tell-sell programma zit te kijken dan heb ik al 6 paar wondersokken gekocht die niet alleen goed zijn voor je voeten, maar óók als wanten én als pannenlappen te gebruiken zijn. Maar in de belofte van de PVV dat ze de Eigen Bijdrage gingen afschaffen, geloofde ik zélf niet.

Met de Miljoenennota presenteerden deze regeringspartijen een ongekende bezuiniging op de Zorg die oploopt van € 655 miljoen in 2026 tot maar liefst € 838 miljoen in 2029.

En naar het afschaffen van de eigen bijdrage in de Zorg kunnen veel kiezers die deze verkiezingsbelofte van de PVV geloofden, wel fluiten.

De Miljoenennota.

Kennelijk schrokken enkele Kamerleden van deze partijen ook van het resultaat, want tijdens de behandelingen van de Miljoenennota werd een aantal bezuinigingen on-hold gezet. Ik zeg on-hold, want ze zijn nog niet van tafel.

Men wacht er kennelijk op, dat eerst nóg meer kritische Kamerleden en kritische Staatssecretarissen worden weggetreiterd, zodat het kaalplukken van de Zorg zonder kritische tegenspraak wat sneller gaat. Dan valt het niet zo op.

En dat terwijl de problemen in de Jeugdzorg alleen maar groter zijn geworden. Anno 2024 zijn ruim 400.000 jongeren afhankelijk van Jeugdzorg en de wachttijden lopen extreem hoog op. De handen aan het bed in ziekenhuizen en verpleeghuizen worden de komende decennia steeds meer overgenomen door AI-gestuurde apparaten.

Mensen wordt steeds meer gevraagd om langer thuis te blijven wonen met alle gevolgen van dien. Ik heb het van zeer dichtbij meegemaakt hoe mantelzorgers en huishulpmedewerkers overwerkt zijn. Ik heb hier eerder al een column over geschreven.

We vergrijzen in een hoog tempo; mensen moeten steeds langer thuis blijven wonen alvorens ze naar een vorm van een zorgwoning mogen verhuizen. De mantelzorg voor deze groep mensen komt op steeds minder schouders terecht. Schouders waar we op kunnen leunen, maar soms ook op moeten huilen.

Ik ben zeer dankbaar dat er nog veel schouders zijn. Ik ben trots op het feit dat één op de vier Hagenaars en Hagenezen, 160.000 mensen, zorgt voor iemand die voor lange tijd ziek is of een handicap heeft. Vanaf deze week kunnen deze mantelzorgers en andere Haagse vrijwilligers als dank voor hun inzet een cadeaukaart bij de gemeente Den Haag aanvragen. Top!

Werk je overigens minder dan 8 uur in de week als mantelzorger dan kom je helaas niet in aanmerking voor een waardering. De bezuinigingen op de Zorg en het effect op de waardering voor mantelzorgers zijn kennelijk nu al merkbaar. En dat terwijl we mantelzorgers nu en in de toekomst keihard nodig hebben.

Daarom een oproep aan het stadsbestuur: Waardeer ook de mantelzorgers en vrijwilligers die, naast hun drukke full-time baan of studie, zich toch nog een paar uur per week kunnen inzetten voor de zwaksten in onze samenleving. Al met een paar uurtjes in de week kunnen zij het verschil voor hulpbehoevenden al maken. Een boodschapje, even met elkaar eten, een praatje, een wasje, er gewoon even voor iemand zijn.

Doe dit niet af met de kille mededeling 'U bent gemiddeld te weinig uren per week mantelzorger om in aanmerking te komen voor een waardering.'

Te bizar voor woorden dat je voor zoiets nog een column moet maken. Regel het!

Ik wens u een fijn weekend